

LUČIVNA

MAGNA VIA

kráľovsko - cisárska poštová cesta

História kráľovsko-cisárskej poštovej cesty siaha do obdobia vojen. Obsadenie južných oblastí monarchie vojskami tureckého sultána Solimana po bitke pri Moháči v r. 1526 spôsobilo pretrhnutie spojenia Viedne so stredoslovenskými banskými mestami a ostatným východným územím. Zložitá situácia v monarchii (najmä mocenský zápas medzi rakúskym arcivojvodom Ferdinandom Habsburským a sedmohradským vojvodom Jánom Zápoľským a ničivé vpády tureckých vojsk) viedla k mnohým zmenám a v oblasti dopravných spojení k presunu hlavných ciest do oblastí, ktoré boli vzdialené a bezpečnejšie. Na rozkaz už panovníka Ferdinanda I. (1526-1564) začal Matej Taxis budovať nové poštové a dopravné spojenie. K štyrom tratiam (z Viedne do L'vova, z Viedne do Carihradu, z Viedne do Kronštatú a z Viedne do Karlstadtu) dobudovali v roku 1550 jednu z najdlhších poštových a dopravných spojnic, ktorá mala celkom 56 poštových staníc. Nová kráľovská poštová cesta viedla z Viedne cez Bratislavu, Trnavu, Hlohovec, Topoľčany, Prievidzu, Ružomberok, **Lučivnú**, Levoču, Prešov, Michalovce do Sobraniec a ďalej do Mukačeva, Debrecínu a do Hermannstadtu (Sibiu-Rumunsko).

V 18. storočí sa dobudovali ďalšie poštové preprahacie stanice a cesta Via Magna sa vetvila a sieťovala i do regiónov, ktoré sa hospodársky rozvíjali.

Jednotlivé poštové stanice boli pôvodne od seba vzdialené dve poštové míle (asi 15 km) a k nim patrili i objekty stravovacie, ubytovacie a tiež hospodárske budovy pre ustajnenie ťažných a jazdeckých koní. Poštovú stanicu spravoval magister postae, ktorému podliehali postilioni. Títo vykonávali samotnú dopravu, pôvodne na koňoch a neskôr na poštových vozoch – diligenciách. Svoj príchod oznamovali trubkou, ktorá ostala dodnes symbolom pošty.